

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3T/93/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715010841
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5715010841.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu v Martine JUDr. Marián Rošak na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.06.2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
T. E., nar. XX.XX.XXXX v W.,
trvale bytom M. N. C. - Č., Č. XXX/XXX,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

i napriek tomu, že mu bolo rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/52/2013 zo dňa 28.08.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/48/2013 zo dňa 13.02.2014 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 5 rokov, dňa 09.04.2015 v čase okolo 15.09 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Peugeot Partner, ev. č. V., v Martine po ceste č. I/18 v smere od priemyselného parku do sídliska Záturčie,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.,

Za to sa o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 /jeden/ mesiac.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na 4 (štyri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine pod sp. zn. 1 Pv 184/15/5506 podal dňa 29.06.2015 tunajšiemu súdu obžalobu proti obvinenému T. E., stíhanému pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť skutkom uvedeným v podanej obžalobe.

Súd na nariadenom hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítaním listín nachádzajúcich sa v spise, pričom ustálil skutkový a trestnoprávny stav veci tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri rozhodovaní prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebrané a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

Obžalovaný T. E. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.06.2016 po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe.

Postupom podľa 333 ods. 3 Tr. por. obžalovaný odpovedal na niektoré otázky tak, že rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu; ako bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby; rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako určitému trestnému činu; bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy mu kladené za vinu; dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa kvalifikujú ako určitý trestný čin. Obžalovaný na dané otázky odpovedal kladne slovom - „áno“.

Prokurátor a obhajca zhodne navrhli, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného.

Samosudca Okresného súdu v Martine uznesením prijal vyhlásenia obžalovaného, pričom vyslovil, že dokazovanie v predmetnej trestnej veci sa vykoná iba v rozsahu týkajúceho sa výroku o treste. Na hlavnom pojednávaní konanom 14.06.2016 súd vypočul obžalovaného (len za účelom rozhodnutia súdu k výroku a treste) a postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal len listinné dôkazy potrebné pre rozhodnutie súdu o vyššie uvedenom výroku.

Prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1, písm. d) Tr. zákona sa dopustí ten, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia je úmyselným trestným činom. Záver o zavinení páchatel'a je právnym záverom, ale musí byť vždy preukázaný výsledkami dokazovania a musí z neho logicky vyplývať. Úmysel, rovnako ako iné formy zavinenia je možné zistiť aj na základe iných dôkazov, nielen priznaním páchatel'a.

Vyššie uvedené konanie obžalovaného súd právne posúdil ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1, písm. d) Tr. zákona, nakoľko obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu (rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/52/2013 zo dňa 28.08.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/48/2013 zo dňa 13.02.2014) tým, že vykonával činnosť (vedenie motorového vozidla), na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu (rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/52/2013 zo dňa 28.08.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/48/2013 zo dňa 13.02.2014) o zákaze činnosti.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uloženia trestu obž. T. E. zbral do úvahy fakt, že u obžalovaného zistil rovnováhu poľahčujúcich ako i priťažujúcich okolností, súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť - obžalovaný sa k trestnému činu priznal a aj ho oľutoval, oproti jednej priťažujúcej okolnosti - obžalovaný už bol už za trestný čin odsúdený.

Obžalovaný má štyri záznamy v registri priestupkov, prevažne pre spáchanie dopravných priestupkov. Podľa odpisu z registra trestov bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný, pre spáchanie rôznej trestnej činnosti, za čo mu boli uložené podmienené tresty odňatia slobody. Naposledy bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/52/2013 zo dňa 28.08.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/48/2013 zo dňa 13.02.2014, právoplatným 13.02.2014 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1, písm. d) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu bol podmienené odložený na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok a 6 mesiacov, t.j. do 13.08.2015 a zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na 5 rokov. Z evidenčnej karty vodiča - obžalovaného vyplýva, že v rokoch 2004 až 2015 sa dopustil 10 priestupkov v cestnej premávke, začo mu boli uložené rôzne blokové pokuty a zároveň v minulosti 4 - krát mu bol uložený zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel.

S poukazom na osobu obžalovaného súd je toho názoru, že pre dosiahnutie účelu trestu je potrebné na obžalovaného pôsobiť represívne, a to uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody, ktorý bol súdom stanovený vo výmere 1 mesiac, teda na dolnej hranici trestnej sadzby. Súdu neuniklo, že obžalovaný sa dopustil tzv. špeciálnej recidívy, t.j. že počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia za spáchanie trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia sa obžalovaný dopustil rovnakého trestného činu. Súdu nedá nespomenúť i tú skutočnosť, že uloženie podmieneného trestu obžalovanému vylučuje i ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorého ustanovenie o podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti pred spáchaním tohto prečinu, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pre dosiahnutie účelu trestu súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 4 rokov (v dolnej polovici trestnej sadzby), pretože ide o činnosť, v súvislosti s ktorou sa obžalovaný dopustil trestného činu.

Súd je toho názoru, že takto stanovené druhy trestov zabezpečia nápravu obžalovaného / prvok individuálnej prevencie/ a zároveň budú pôsobiť aj voči ostatným občanom - potenciálnym páchatel'om / prvok generálnej prevencie/, aby sa nedopustili obdobného protiprávneho konania. Uloženie alternatívnych trestov - trestu povinnej práce resp. peňažného trestu obžalovanému súd nepovažoval za dostatočné k dosiahnutiu účelu trestu, keďže sa obžalovaný predmetného prečinu dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia za rovnakú trestnú činnosť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v lehote do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba, pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, a toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený,

ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca. V písomnom podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.